

Domstolens dom (Store Afdeling) af 3. marts 2020 — Fuldbyrkelse af en europæisk arrestordre udstedt mod X (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Hof van Beroep te Gent — Belgien)

(Sag C-717/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – retligt samarbejde i straffesager – rammeafgørelse 2002/584/RIA – den europæiske arrestordre – artikel 2, stk. 2 – fuldbyrkelse af en europæisk arrestordre – ingen kontrol af dobbelt strafbarhed – betingelser – lovovertrædelse, der i den udstedende medlemsstat kan straffes med frihedsstraf af en maksimal varighed på mindst tre år – ændring af den udstedende medlemsstats straffelov, der er foretaget i perioden mellem tidspunktet for de faktiske omstændigheder og tidspunktet for udstedelse af den europæiske arrestordre – den affattelse af loven, som skal tages i betragtning ved efterprøvelsen af, om den maksimale straffegrænse på mindst tre år er overholdt)

(2020/C 137/22)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Hof van Beroep te Gent

Parter i hovedsagen

X

Konklusion

Artikel 2, stk. 2, i Rådets rammeafgørelse 2002/584/RIA af 13. juni 2002 om den europæiske arrestordre og om procedurerne for overgivelse mellem medlemsstaterne skal fortolkes således, at den fuldbyrkende judicielle myndighed med henblik på at efterprøve, om den lovovertrædelse som defineret i den udstedende medlemsstats lovgivning, for hvilken der er blevet udstedt en europæisk arrestordre, i den udstedende medlemsstat straffes med frihedsstraf eller en anden frihedsberøvende foranstaltning af en maksimal varighed på mindst tre år, skal tage hensyn til den udstedende medlemsstats lovgivning i den affattelse, der fandt anvendelse på de faktiske omstændigheder, der har givet anledning til den sag, hvorunder denne europæiske arrestordre er blevet udstedt.

⁽¹⁾ EUT C 35 af 28.1.2019.

Domstolens dom (Syvende Afdeling) af 30. januar 2020 — Anton van Zantbeek VOF mod Ministerraad (anmodning om præjudiciel afgørelse fra Grondwettelijk Hof — Belgien)

(Sag C-725/18) ⁽¹⁾

(Præjudiciel forelæggelse – artikel 56 TEUF – artikel 36 i aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde – fri udveksling af tjenesteydelser – afgift på børstransaktioner aftalt eller gennemført i en medlemsstat – forskelsbehandling til skade for ydelsesmodtagere, der anvender ikke-hjemmehørende professionelle mellemmand – restriktion – begrundelse)

(2020/C 137/23)

Processprog: nederlandsk

Den forelæggende ret

Grondwettelijk Hof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Anton van Zantbeek VOF

Sagsøgt: Ministerraad